

Sygn. akt VII Ka 1137/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Karol Radaszkiewicz,

Sędziowie: SO Leszek Wojgienica,

SO Dariusz Firkowski (spr.),

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale funkcjonariusza celnego Arkadiusza Kamińskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015r.

sprawy D. K.

oskarżonego o wykroczenie z art. 86§4 kks w zw. z art. 7§1 kks i inne

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 23 maja 2014r., sygn. akt II W 1953/14

I zaskarżony wyrok zmienia jedynie w ten sposób, że z podstawy skazania eliminuje art. 54§3 kks i w pozostałej części utrzymuje go w mocy,

II zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 1137/14

UZASADNIENIE

D. K. został oskarżony o to, że:

I dnia 5.02.2014 r. przez przejście graniczne w B., powiat B., woj. (...), przywiózł bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, z terytorium Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci: 600 sztuk (30 paczek x 20 sztuk) papierosów „(...)”, 3200 sztuk (160 paczek x 20 sztuk) papierosów (...) przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 746,00 zł, podatek akcyzowy w wysokości 2907,00 zł oraz należność celna w wysokości 123,00 zł. tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§7 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

II dnia 10.02.2014 r. przez przejście graniczne w B., powiat B., woj. (...), przywiózł bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, z terytorium Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci: 480 sztuk (24 paczek x 20 sztuk) papierosów (...), 400 sztuk (20 paczek x 20 sztuk) papierosów (...), przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 173,00 zł, podatek akcyzowy w wysokości

673,00 zł oraz należność celna w wysokości 29,00 zł. tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§7 k.k.s. w zb. z art.86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

III dnia 25.02.2014 r. przez przejście graniczne w B., powiat B., woj. (...), przywiózł bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, z terytorium Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci: 400 sztuk (20 paczek x 20 sztuk) papierosów (...), 200 sztuk (10 paczek x 20 sztuk) papierosów (...), 1000 sztuk (50 paczek x 20 sztuk) papierosów (...), przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 314,00 zł, podatek akcyzowy w wysokości 1224,00 zł oraz należność celna w wysokości 52,00 zł. tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54 §3 k.k.s. w zb. z art. 63§7 k.k.s. w zb. z art.86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach wyrokiem z dnia 23 maja 2014 r. w sprawie II W 1953/14

I oskarżonego D. K. uznał za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych czynów i za to z mocy art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§7 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. skazał go, opierając wymiar kary o art. 63§7 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 50§ 1 k.k.s., na karę 4000 (czterech tysięcy) złotych grzywny;

II na podstawie art. 49§1, 2 k.k.s. w zw. z art. 29 ust. 1 k.k.s. i art. 31 §6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego w B. i zarządził ich zniszczenie.

Powyższy wyrok w zakresie orzeczenia o karze grzywny zaskarżył oskarżony i zarzucił jej rażącą niewspółmierność. Skarżący wskazał, że z uwagi na sytuację rodzinną i materialną nie jest w stanie uiścić kary w wymiarze 4000 zł.

Podnosząc powyższe jak się wyjawia D. K. wniósł o jej znaczne złagodzenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie stwierdzić należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia przypisanych mu czynów. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Sąd Okręgowy uznał jednakże za konieczne dokonanie korekty w zakresie podstawy prawnej skazania za przypisane oskarżonemu w pkt. I sentencji zachowania. Podnieść bowiem należy, że **czynu z art.54 kks może dopuścić się wyłącznie podatnik a więc osoba prowadząca legalną działalność podlegającą opodatkowaniu.** Nie ma on natomiast zastosowania do czynności sprzecznych z prawem, nawet jeżeli w wyniku ich dokonania powstaje obowiązek uiszczenia należności na rzecz Skarbu Państwa (podatku akcyzowego, cła) – porównaj wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 9 sierpnia 2012r. II AKa 111/12, LEX nr 1237245. W uchwale z dnia 19 lipca 1973 r. w sprawie VI KZP 13/73, OSNKW 1973 nr 9, poz.104, Sąd Najwyższy także wskazał, że przedmiot opodatkowania może stanowić tylko działalność legalna, nigdy zaś sprzeczna z prawem a podatnikowi nie podlegają takie „czynności które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy”, np. paserstwo (tak orzekł również Sąd Najwyższy w wyroku z 12 marca 1976 r. w sprawie VI KZP 47/75, OSNKW 1976, nr 4-5, poz.56). Tym samym niezgłoszenie dochodów z tego typu czynności nie stanowi naruszenia art.54 kks

Mając na względzie powyższe zapatrywanie, uwzględniając sposób działania oskarżonego nie może ulegać wątpliwości brak podstaw do uznania, że wyczerpał on również znamiona czynu penalizowanego art.54§3 kks tym

bardziej, że kryminalna zawartość jego działania dotycząca narażenia na uszczuplenie w podatku akcyzowym i należności celnej w pełni wyczerpuje się w przepisach z art.63§7 kks i z art.86§4 kks.

Odnosząc się do orzeczonej przez Sąd Rejonowy kary grzywny stwierdzić trzeba, że brak jest podstaw do jej złagodzenia. W ocenie Sądu Okręgowego kara w wymiarze 4000 zł orzeczona za faktycznie pełnione trzy wykroczenia skarbowe nie może być uznana za rażąco surową jeśli uwzględni się nie tylko stopień społecznej szkodliwości czynów i winy D. K. ale również zasady wymiaru kary określone w przepisie art.12 kks i art.13 kks

Zgodnie z tymi przepisami wymierzając karę, sąd między innymi uwzględnia motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

W świetle podniesionych okoliczności kara orzeczona przez Sad I instancji nie może być uznana za nadmiernie dolegliwą skoro oskarżony był już wcześniej karany, w tym także wielokrotnie za czyny z kodeksu karnego skarbowego – k.58-59 a ponadto w 2014 roku nabył za 10000 zł samochód- k.4. Tym samym kara w takiej wysokości winna odzwierciedlić społeczną szkodliwość czynów i stopień zawinienia oskarżonego oraz spełnić wobec wymienionego cele wychowawcze jak również właściwie ukształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono jedynie w ten sposób, że z podstawy skazania wyeliminowano art.54§3 kks i w pozostałej części jako prawidłowy utrzymano go w mocy –art.437§2 kpk, art.438pkt1i4 kpk.

Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę sytuację materialną i osobistą skazanego na podstawie art. 624 § 1 kpk uznał za słuszne zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.